

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1202/2004**z dnia 29 czerwca 2004 r.****otwierające i ustalające zarządzanie kwotami na przywóz młodych byków opasowych (od 1 lipca 2004 r. do 30 czerwca 2005 r.)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny⁽¹⁾ w szczególności jego art. 32 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Lista koncesyjna CXL WTO wymaga od Wspólnoty otwarcia rocznego kwoty taryfowego na przywóz 169 000 sztuk młodych byków opasowych.
- (2) Do czasu zakończenia negocjacji w ramach art. XXIV.6 GATT w kontekście Światowej Organizacji Handlu (WTO) po przystąpieniu Czech, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Malty, Węgier, Polski, Słowenii i Słowacji (zwanych dalej „nowymi państwami członkowskimi”), przy czym niektóre z nich, wraz z Rumunią, były głównymi dostawcami w ramach tej kwoty w ostatnich trzech latach, należy ustanowić szczegółowe zasady zarządzania kwotą taryfową, tak aby w okresie od 1 lipca 2004 r. do 30 czerwca 2005 r. dostępna ilość została właściwie podzielona na przestrzeni roku w rozumieniu art. 32 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999.
- (3) Biorąc pod uwagę tradycyjne modele wymiany handlowej między Wspólnotą a dostawcami w ramach tej kwoty oraz potrzebę ochrony równowagi na rynku, dostępna ilość w ramach kwoty została podzielona na cztery kwartały roku 2004/2005. Nowe zasady zarządzania zostaną wdrożone po zakończeniu trwających negocjacji w ramach art. XXIV.6 oraz ratyfikacji ich wyniku. Zasady te winny uwzględniać wyniki negocjacji oraz stosowane wcześniej ilości w ramach otwartej kwoty.
- (4) W celu zapewnienia równiejszego dostępu do wymienionej kwoty przy jednoczesnym zapewnieniu konkurencyjności liczby zwierząt na wniosek każdy wniosek o pozwolenie na przywóz powinien uwzględniać maksymalną i minimalną liczbę sztuk.
- (5) Aby zapobiec spekulacjom, ilości dostępne w ramach kwoty winny zostać udostępnione operatorom, którzy mogą wykazać, że rzeczywiście zajmowali się przywozem z państw trzecich na dużą skalę. W związku z powyższym oraz w celu zapewnienia skutecznego zarządzania zainteresowani operatorzy winni zrealizować przywóz przynajmniej 100 zwierząt w roku 2003, gdyż właśnie partia 100 zwierząt może być traktowana jako partia warunkująca konkurencyjność. Należy zezwolić operatorom na Węgrzech, w Polsce, Czechach, na Słowacji, w Słowenii, Estonii, na Łotwie, Litwie, Cyprze oraz Malcie na wnioskowanie na podstawie przywozu z krajów, które w roku 2003 stanowiły dla nich państwa trzecie.
- (6) Kontrola kryteriów wymaga, aby wnioski były składane w Państwie Członkowskim, w którym importer jest zarejestrowany w rejestrze VAT.
- (7) W celu zapobiegania spekulacjom importerzy niezajmujący się już handlem bydłem żywym w dniu 1 stycznia 2004 roku nie powinni mieć dostępu do kwoty, a pozwolenia nie powinny być zbywalne.
- (8) Powinien zostać wprowadzony przepis dotyczący ilości, dla których mogą być wymagane wnioski o pozwolenie i które mogą zostać przydzielone po upływie okresu rozpatrywania oraz, jeśli to konieczne, po zastosowaniu jednolitej redukcji procentowej.
- (9) Właściwe zarządzanie kwotą wymaga stosowania pozwoleń na przywóz. W tym celu powinny być ustanowione zasady dotyczące sposobu, w jaki mają być składane wnioski oraz podawane informacje we wnioskach i pozwoleniach, stosownie, poprzez uzupełnienie niektórych przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 1445/95 z dnia 26 czerwca 1995 r. w sprawie zasad

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, s. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 270, 21.10.2003, s. 1).

stosowania pozwoleń na przywóz i na wywóz w sektorze wołowiny i cielęciny oraz uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2377/80⁽¹⁾ oraz przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 1291/2000 z dnia 9 czerwca 2000 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na przywóz i wywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych⁽²⁾.

- (10) Doświadczenie pokazuje, że właściwe zarządzanie kwotą wymaga także, aby właściciel tytułarny pozwolenia był rzeczywistym importerem. Dlatego taki importer powinien aktywnie uczestniczyć w kupnie, transporcie i przywozie omawianych zwierząt. A zatem przedstawienie dowodu takiej działalności powinno także być podstawowym wymogiem w odniesieniu do zabezpieczenia za pozwolenie.
- (11) W celu zapewnienia ścisłej kontroli statystycznej zwierząt przywożonych w ramach kwoty nie ma zastosowania tolerancja określona w art. 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000.
- (12) Stosowanie tej kwoty taryfowej wymaga skutecznych kontroli określonych miejsc przeznaczenia przywożonych zwierząt. Dlatego zwierzęta powinny być utuczone w Państwie Członkowskim, które wystawiło pozwolenie na przywóz.
- (13) Zabezpieczenie musi być wniesione, aby zapewnić, że zwierzęta są tuczone przez przynajmniej 120 dni w wyznaczonych miejscach produkcji. Kwota zabezpieczenia powinna obejmować różnicę między należnościami celnymi Wspólnej Taryfy Celnej (WTC) a obniżonymi należnościami celnymi obowiązującymi w dniu dopuszczenia omawianych zwierząt do swobodnego obrotu.
- (14) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wołowiny i Cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym zostaje otwarta kwota taryfowa na 169 000 młodych byków objętych kodami CN 0102 90 05, 0102 90 29

⁽¹⁾ Dz.U. L 143 z 27.6.1995, s. 35. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 360/2004 (Dz.U. L 63 z 28.2.2004, s. 13).

⁽²⁾ Dz.U. L 152 z 24.6.2000, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 636/2004 (Dz.U. L 100 z 6.4.2004, s. 25).

lub 0102 90 49, przeznaczonych do tuczenia we Wspólnocie, na okres od 1 lipca 2004 r. do 30 czerwca 2005 r., objętych wszelkimi redukcjami wynegocjowanymi przez Wspólnotę i jej partnerów z WTO w ramach negocjacji w myśl art. XXIV.6 GATT w kontekście WTO.

Numer seryjny kwoty taryfowej wynosi 09.4005.

2. Przywozowe należności celne stosowane w ramach kwoty taryfowej, o której mowa w ust. 1, wynoszą 16% *ad valorem* plus 582 EUR za tonę netto.

Ta stawka celna przewidziana w punkcie pierwszym jest stosowana pod warunkiem, że przywożone zwierzęta są tuczone przynajmniej przez 120 dni w Państwie Członkowskim, które wystawiło pozwolenie na przywóz.

3. Ilości, o których mowa w ust. 1, zostaną rozdzielone na przestrzeni określonego tam okresu w sposób następujący:

- a) 42 250 sztuk bydła żywego w okresie od 1 lipca 2004 r. do 30 września 2004 r.;
- b) 42 250 sztuk bydła żywego w okresie od 1 października 2004 r. do 31 grudnia 2004 r.;
- c) 42 250 sztuk bydła żywego w okresie od 1 stycznia 2005 r. do 31 marca 2005 r.;
- d) 42 250 sztuk bydła żywego w okresie od 1 kwietnia 2005 r. do 30 czerwca 2005 r.

4. Jeśli w jednym z okresów, o których mowa w ust. 3 lit. a), ust. 3 lit. b) oraz ust. 3 lit. c), ilość objęta wnioskami o pozwolenie złożonymi w odniesieniu do każdego z wymienionych tam okresów będzie mniejsza niż ilość dostępna w danym okresie, pozostała ilość w danym okresie zostanie dodana do ilości dostępnej w okresie kolejnym.

Artykuł 2

1. Kwota określona w art. 1 przysługuje wnioskodawcom będącym osobami fizycznymi lub prawnymi, które w sposób zadowalający właściwe władze danego Państwa Członkowskiego wykażą przy składaniu wniosków o pozwolenie na przywóz, że w roku 2003 zrealizowały przywóz przynajmniej 100 zwierząt objętych kodem CN 0102 90.

Wnioskodawcy muszą być zarejestrowani w krajowej ewidencji podatku od wartości dodanej (VAT).

2. Operatorzy w Czechach, Estonii, na Cyprze, Łotwie, Litwie, Malcie, Węgrzech, w Polsce, Słowenii oraz na Słowacji mogą składać wnioski o pozwolenie na przywóz na podstawie przywozu, o którym mowa w ust. 1, z krajów, które w roku 2003 stanowiły dla nich państwa trzecie.

3. Dowód przywozu jest dostarczany wyłącznie za pośrednictwem dokumentów celnych dopuszczających do swobodnego obrotu, należycie poświadczonych przez władze celne oraz wskazujących na danego wnioskodawcę jako na odbiorcę.

Państwa Członkowskie mogą akceptować kopie dokumentów, określonych w punkcie pierwszym, należycie poświadczonych przez właściwe organy. W przypadku akceptacji kopii Państwo Członkowskie powiadomi o tym każdego zainteresowanego wnioskodawcę w powiadomieniu określonym w art. 3 ust. 5.

4. Operatorzy, którzy już nie zajmują się handlem w z państwami trzecimi w dniu 1 stycznia 2004 r. w sektorze wołowiny i cielęciny, nie kwalifikują się do składania jakichkolwiek wniosków.

5. Spółka utworzona poprzez fuzję spółek, z których każda posiada prawa do składania wniosków na podstawie przywozu minimalnych ilości określonych w ust. 1, może wykorzystać je jako podstawę do złożenia wniosku.

Artykuł 3

1. Wnioski o pozwolenie na przywóz mogą być składane wyłącznie w państwie Członkowskim, w którym wnioskodawca jest zarejestrowany w krajowym rejestrze VAT.

2. Wnioski o pozwolenie na przywóz na każdy okres wymieniony w art. 1 ust. 3:

a) muszą obejmować przynajmniej 100 sztuk bydła;

b) nie mogą obejmować więcej niż 5 % dostępnej ilości.

W przypadku gdy wnioski przekraczają ilości określone w punkcie pierwszym lit. b), nadwyżka ta nie będzie brana pod uwagę.

3. Wnioski o pozwolenie na przywóz należy składać w ciągu pierwszych 10 dni roboczych każdego okresu określonego w art. 1 ust. 3. Wnioski dotyczące pierwszego okresu należy jednak składać najpóźniej do drugiego czwartku od publikacji niniejszego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

4. Wnioskodawca może złożyć tylko jeden wniosek na każdy okres wymieniony w art. 1 ust. 3. W przypadku złożenia przez wnioskodawcę więcej niż jednego wniosku żaden złożony przez niego wniosek nie zostanie przyjęty.

5. Po sprawdzeniu przedstawionych dokumentów, Państwa członkowskie przesyłają do Komisji najpóźniej do 5-tego dnia roboczego od zakończenia okresu wyznaczonego na składanie wniosków, wykaz wnioskodawców wraz z ich adresami i wnioskowanych ilości.

Wszelkie powiadomienia dotyczące faktycznie złożonych wniosków, w tym „nil” zwroty, będą przekazywane faksem lub pocztą elektroniczną na formularzach wymienionych w załączniku I do rozporządzenia.

Artykuł 4

1. Po powiadomieniu, o którym mowa w art. 3 ust. 5, Komisja niezwłocznie podejmuje decyzję, w jakim zakresie wnioski mogą być zaakceptowane.

2. Jeżeli ilości wnioskowane na mocy art. 3 przekraczają ilości dostępne w danym okresie, Komisja ustala jednolity procentowy współczynnik redukcji, który ma być stosowany do wnioskowanych ilości.

W przypadku gdy podczas stosowania współczynnika redukcji, określonego w punkcie pierwszym, przydział wyniósłby mniej niż 100 sztuk bydła na wniosek, przydział dostępnych ilości jest dokonywany przez zainteresowane Państwa Członkowskie w drodze losowania praw przywozu partii po 100 sztuk bydła każda. W przypadku gdy pozostała ilość jest mniejsza niż 100 sztuk bydła, ilość ta stanowi pojedynczą partię.

3. Pozwolenia są wystawiane niezwłocznie na podstawie decyzji Komisji dotyczącej akceptacji wniosków.

Artykuł 5

1. Pozwolenia są wystawiane imiennie na wnioskującego operator.

2. Wnioski o pozwolenia i pozwolenia powinny zawierać:

a) kraj pochodzenia w polu 8;

b) jeden lub kilka kwalifikujących się kodów CN w polu 16: 0102 90 05; 0102 90 29 lub 0102 90 49;

c) numer seryjny kwoty (09.4005) oraz jedną z adnotacji określonych w załączniku III, w polu 20

Artykuł 6

1. Niezależnie od przepisów art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, pozwolenia na przywóz wystawione na mocy niniejszego rozporządzenia nie są zbywalne i przyznają prawo na mocy kwot taryfowych tylko wtedy, gdy są sporządzone na tą samą nazwę i adres, które są umieszczone w odniesieniu do odbiorcy w towarzyszącym temu pozwoleniu zgłoszeniu celnym dopuszczającym do swobodnego obrotu.

2. Pozwolenia na przywóz nie są ważne po 30 czerwca 2005 r.

3. Zabezpieczenie odnoszące się do pozwolenia na przywóz wynosi 20 EUR za sztukę bydła i jest wnoszone przez wnioskodawcę razem z wnioskiem o pozwolenie.

4. Pozwolenia na przywóz są ważne na terytorium całej Wspólnoty.

5. Na mocy art. 50 ust. 1 rozporządzenia (WE) Nr 1291/2000 pełna kwota należności celnych Wspólnej Taryfy Celnej (WTC) obowiązująca w dniu przyjęcia zgłoszenia celnego do swobodnego obrotu jest pobierana w odniesieniu do wszystkich ilości przywozowych powyżej wykazanych w pozwoleniu na przywóz.

6. Nie naruszając przepisów tytułu III sekcja 4 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, zabezpieczenie nie jest zwalniane do chwili przedstawienia dowodu, że właściciel tytułarny pozwolenia jest handlowo i logistycznie odpowiedzialny za kupno, transport i odprawę w zakresie swobodnego obrotu danych zwierząt. Taki dowód składa się przynajmniej z:

a) oryginału faktury handlowej lub jej poświadczonej kopii, sporządzonej w imieniu właściciela tytułarnego przez sprzedawcę lub jego przedstawiciela, posiadających siedzibę w państwie trzecim wywozu, oraz dowodu płatności dokonanej przez właściciela tytułarnego lub otwarcia przez właściciela tytułarnego nieodwołalnej akredytywy dokumentowej na rzecz sprzedawcy;

b) konosamentu lub, stosownie, drogowego lub lotniczego dokumentu przewozowego, sporządzonego w imieniu właściciela tytułarnego, na dane zwierzęta,

c) egzemplarza nr 8 formularza IM 4 z nazwą i adresem właściciela tytułarnego, będącymi jedynym wskazaniem w polu 8.

Artykuł 7

1. W momencie przywozu importer dostarcza dowód na to, że:

a) przekazał pisemne zobowiązanie do informowania w terminie jednego miesiąca właściwych władz Państwa Członkowskiego, które wydały pozwolenie, o gospodarstwie lub gospodarstwach, w których ma być tuczone młode bydło;

b) złożył zabezpieczenie w kwocie ustanowionej dla każdego kwalifikującego się kodu CN z załącznika II do właściwych władz Państwa Członkowskiego, które wydały pozwolenie. Tuczenie przywożonych zwierząt w tym Państwie Członkowskim przez okres przynajmniej 120 dni od daty przyjęcia zgłoszenia celnego dopuszczającego do swobodnego obrotu jest wymogiem podstawowym w rozumieniu art. 20 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85 Komisji⁽¹⁾.

2. Za wyjątkiem przypadku siły wyższej, zabezpieczenie określone w ust. 1 lit. b) jest zwalniane tylko wtedy, gdy do właściwych władz Państwa Członkowskiego, które wydało pozwolenie, dostarczony jest dowód, że młode bydło:

a) zostało utuczone w gospodarstwie lub gospodarstwach wymienionych zgodnie z ust. 1;

b) nie zostało ubite przed upływem terminu 120 dni od dnia przywozu; lub

c) zostało ubite z powodów zdrowotnych lub padło w wyniku choroby lub wypadku przed upływem tego terminu.

Zabezpieczenie jest zwalniane niezwłocznie po dostarczeniu takiego dowodu.

Jednakże w przypadku, gdy termin określony w ust. 1 lit. a) nie został dotrzymany, zabezpieczenie, które ma być zwolnione, jest obniżane o:

— 15 %, oraz o

— 2 % pozostałej kwoty za każdy dzień, o który został przekroczony ten termin.

Kwoty, które nie są zwolnione, ulegają przepadkowi i są zatrzymywane jako należności celne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 205 z 3.8.1985, s. 5.

3. Jeżeli dowód określony w ust. 2 nie zostanie dostarczony w terminie 180 dni od daty przywozu, zabezpieczenie ulega przypadkowi i jest zatrzymywane jako należności celne.

Jednakże jeżeli taki dowód nie jest dostarczony w terminie 180 dni przewidzianych w pkt 1, lecz jest wystawiony w terminie sześciu miesięcy po tym okresie, kwota utracona, pomniejszona o 15 % zabezpieczenia, jest wypłacana.

Artykuł 8

Z zastrzeżeniem niniejszego rozporządzenia, obowiązują rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 oraz (WE) nr 1445/95.

Artykuł 9

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 czerwca 2004 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

- WE Faks: (32 2) 299 85 70
 — E-mail: AGRI-Bovins-Import@cec.eu.int

Stosowanie rozporządzenia (WE) nr 1202/2004

Nr seryjny: 09.4005

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH – DG AGRI D.2 – SEKTOR WOŁOWINY I CIEŁĘCINY

WNIOSEK O PRAWA PRZYWOZU

Data: ..... Okres: .....

Państwo Członkowskie: .....

Numer wnioskodawcy ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Wnioskodawca (nazwa i adres)	Ilość (sztuk)
Ogółem		

Państwo Członkowskie ..... Faks: .....

Numer telefonu: .....

E-mail: .....

⁽¹⁾ Numerowanie ciągłe.

⁽²⁾ Zaznaczyć gwiazdką, jeśli wniosek złożono zgodnie z art. 2 ust. 3 pkt 1.

ZAŁĄCZNIK II

KWOTY ZABEZPIECZEŃ

Byki opasowe (kod CN)	Kwota (w euro) za sztukę bydła
0102 90 05	28
0102 90 29	56
0102 90 49	105

ZAŁĄCZNIK III

Adnotacje określone w art. 5 ust. 2 lit. c)

- w jęz. hiszpańskim: Bovinos machos vivos de peso vivo inferior o igual a 300 kg [Reglamento (CE) n° 1202/2004]
- w jęz. czeskim: Živí býci s živou váhou nepřevyšující 300 kg na kus, na výkrm (Nařízení (ES) č. 1202/2004)
- w jęz. duńskim: Levende ungtyre til opfedning, med en levende vægt på ikke over 300 kg pr. dyr (forordning (EF) nr. 1202/2004)
- w jęz. niemieckim: Lebende männliche Rinder mit einem Gewicht von höchstens 300 kg je Tier, zur Mast bestimmt (Verordnung (EG) Nr. 1202/2004)
- w jęz. estońskim: Elusad isasveised elusmassiga kuni 300 kg, nuumamiseks (määrus (EÜ) nr 1202/2004)
- w jęz. greckim: Ζώντα βοοειδή με βάρος ζώντος που δεν υπερβαίνει τα 300 kg ανά κεφαλή, προς πάχυνση [κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1202/2004]
- w jęz. angielskim: Live male bovine animals of a live weight not exceeding 300 kg per head, for fattening (Regulation (EC) No 1202/2004)
- w jęz. francuskim: Bovins mâles vivants d'un poids vif inférieur ou égal à 300 kg par tête, destinés à l'engraissement [Règlement (CE) n° 1202/2004]
- w jęz. włoskim: Bovini maschi vivi di peso vivo non superiore a 300 kg per capo, destinati all'ingrasso [regolamento (CE) n. 1202/2004]
- w jęz. łotewskim: Penėjimui skirti gyvi jaučiai, kurių vieno galvijo gyvasis svoris yra ne didesnis kaip 300 kg (Reglamentas (EB) Nr. 1202/2004)
- w jęz. litewskim: Jaunbūļļi nobarošanai, kuru dzīvsvars nepārsniedz 300 kg (Regula (EK) Nr. 1202/2004)
- w jęz. węgierskim: Legfeljebb 300 kg egyedi élőtömegű élő hím szarvasmarhaféle, hizlalás céljára (1202/2004/EK rendelet)
- w jęz. niderlandzkim: Levende mannelijke mestrunderen met een gewicht van niet meer dan 300 kg per dier (Verordening (EG) nr. 1202/2004)
- w jęz. polskim: Żywe młode byki o żywej wadze nieprzekraczającej 300 kg za sztukę bydła, opasowe (rozporządzenie (WE) nr 1202/2004)
- w jęz. portugalskim: Bovinos machos vivos com peso vivo inferior ou igual a 300 kg por cabeça, para engorda [Regulamento (CE) n.º 1202/2004]
- w jęz. słowackim: Živé mladé býčky, ktorých živá hmotnosť nepresahuje 300 kg na kus, určené na výkrm (nariadenie (ES) č. 1202/2004)
- w jęz. słoweńskim: Živo moško govedo za pitanje, katerega živa teža ne presega 300 kg na glavo (Uredba (ES) št. 1202/2004)
- w jęz. fińskim: Lihotettaviksi tarkoitettuja eläviä urospuolisia nautaeläimiä, elopaino enintään 300 kg/eläin (asetus (EY) N:o 1202/2004)
- w jęz. szwedzkim: Levande handjur av nötkreatur som väger högst 300 kg, för gödning (förordning (EG) nr 1202/2004)